

Nr 508.

Av herr Nilsson, Patrick, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kommunallag m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 210 med förslag till kommunallag m. m. upptager 16 § i förslaget till kommunallag bestämmelser om att fullmäktig ej äger deltaga i behandling av vissa ärenden enligt följande: "Fullmäktig må ej deltaga i behandling av ärende som personligen rör honom eller hans hustru, föräldrar, barn eller syskon."

I det av kommunallagskommittén avgivna förslaget hade motsvarande stycke i 16 § utformats sålunda: "Fullmäktig må ej deltaga i behandling av ärende, som personligen rör honom eller någon honom närstående, som sägs i 4 kap. 13 § 2 rättegångsbalken om jäv emot domare." Den precisering, som propositionens förslag i jämförelse härmed innebär, anser vi vara värdefull. Men såsom lagtexten utformats i Kungl. Maj:ts förslag, uppfyller den icke till fyllest kravet på klarhet och konsekvens. Ifrågavarande paragraf i lagförslaget lämnar nämligen ingen klarhet om att kvinnlig ledamot av fullmäktige ej må deltaga i behandling av ärende, som rör hennes make. Då 16 § självfallet måste innefatta bestämmelser även i fall av ovannämnda karaktär, är det enligt vår uppfattning nödvändigt, att lagtexten preciseras i enlighet härmed. Vi föreslår därför, att ifrågavarande stycke av 16 § ändras enligt följande: "Fullmäktig må ej deltaga i behandling av ärende, som personligen rör honom eller henne eller hans eller hennes make eller maka, föräldrar, barn eller syskon."

Vi vill vidare framhålla betydelsen av att så god kontakt som möjligt upprätthålles mellan kommunens styrelse och representantförsamling. Ordföranden i kommunens styrelse kan ju, även om han inte är ledamot av fullmäktige, närvara vid fullmäktiges sammanträden och därigenom ingående följa arbetet i fullmäktige. Fullmäktiges ordförande har emellertid icke motsvarande möjlighet att följa arbetet i kommunens styrelse. Enligt vad vi har oss bekant, har det i vissa fall förekommit, att fullmäktiges ordförande underrättas om kommunalnämnds sammanträden och därmed fått tillfälle att närvara vid desamma, men detta har långt ifrån varit någon allmän regel. Enligt vår uppfattning är det emellertid önskvärt, att fullmäktiges ordförande eller vice ordförande, då denne fungerar som ordförande, erhåller lagstadgad rätt att närvara vid sammanträde med kommunens styrelse. Genom en sådan ordning skulle tryggas, att

fullmäktiges ordförande alltid kan hålla sig väl informerad om arbetet i kommunens styrelse. Fullmäktiges ordförande eller i förekommande fall vice ordförande skulle därmed få samma rätt att närvara vid styrelsens sammanträden, som nu enligt 36 § i det föreliggande förslaget skall tillkomma suppleanterna i kommunens styrelse. Vi föreslår därför, att i 36 § ett stadgande härom införes enligt följande: "Vad ovan sagts om suppleants rätt att närvara vid styrelsens sammanträden och om underrättelse om tid för sammanträde må även gälla för fullmäktiges ordförande eller vice ordförande, då denne fungerar som ordförande."

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 i enlighet med motionens syfte måtte besluta fastställa följande lydelse:

1) av 16 § av kommunallagen:

"Fullmäktig må ej deltaga i behandling av ärende, som personligen rör honom eller henne eller hans eller hennes make eller maka, föräldrar, barn eller syskon.

Om hinder att deltaga i val — — — stadgas i 63 § andra stycket."

2) av 36 § av kommunallagen:

"Suppleanterna i kommunens styrelse — — — utsetts vid proportionella val.

Suppleant äger rätt — — — om tid för sammanträde.

Vad ovan sagts om suppleants rätt att närvara vid styrelsens sammanträden och om underrättelse om tid för sammanträde må även gälla för fullmäktiges ordförande eller vice ordförande, då denne fungerar som ordförande."

Stockholm den 20 oktober 1953.

Patrick Nilsson.

Ivar Nilzon.

Gunnar Lodenius.